

Lieve Oma Gerrie,

Langzaam word ik wakker. In de verte slaat de grote Bim Bam 8x. Ik lig in een heerlijk doorgezakt bed onder een blauw/groen geruite slaapzak. Naast mij aan de muur een schilderij van een meisje dat een duif vast heeft. Daaronder een scheur in het behang die bij elke nieuwe logeerpartij weer wat groter lijkt te zijn geworden. Van beneden komen vertrouwde geluiden. De radio staat aan met klassieke muziek en daardoorheen klinkt het geluid van de elektrische sinaasappelpers. Gestommel op de trap, de deur schuift open over het tapijt en oma komt de kamer in met een glaasje vers geperst sinaasappelsap. “Ben je al wakker, kom je zo naar beneden het ontbijt staat klaar!” Logeren bij opa en oma in de flat, een oase van rust, mee in het vaste ritme.

Zo hebben we als kleinkinderen opvallend veel dezelfde herinneringen aan de logeerpartijtjes bij u en opa. Zoals gezegd; het onovertroffen doorgezakte bed, de klassieke muziek, het voeren van de eendjes, de spelletjes Barricade en Stap-op, ijs met advocaat en tova toe en natuurlijk een potje tafeltennis op de gang als dagelijks terugkerende rituelen die we allemaal meegemaakt hebben met u lieve oma. De spelletjes deden we alleen met u. Opa deed niet mee, die kon niet tegen zijn verlies. U bent het tegenovergestelde. U helpt ons en laat ons indien mogelijk het spelletje winnen. Ik kan me niet herinneren dat we als kinderen ooit klierden. U, oma, straalde iets uit waardoor je dat gewoon niet deed. Geen van de kleinkinderen heeft u ooit boos gezien! De drie R'en (rust, reinheid en regelmaat) zouden door u uitgevonden kunnen zijn.

Oma, naast het temperament van opa was u de evenwichtige,

rustige en consequente persoon. Altijd doodkalm, maar toch ook heel beslist. Uw onovertroffen manier om zonder negatief te klinken toch te zeggen wat u ergens van vond. Dat is wel een beetje “typisch”! Tijdens mijn eerste bevalling heb ik meerdere keren geroepen dat ik maar niet begreep hoe u 10 kinderen had kunnen krijgen. Toen ik u dat later vertelde, antwoordde u droog: “Maar ik kreeg ze niet alle 10 tegelijk”!

U was naar iedereen toe betrokken, altijd zo oprecht geïnteresseerd in ons! U wist feilloos wat we aan het doen waren en wat ons bezig hield. In welke klas we zaten, welke vriendjes we hadden, welke studie we deden, naar welke landen we op reis geweest waren. Oma, u was buitengewoon geïnteresseerd in ons en had tot voor kort een jaloersmakend geheugen. En zelfs toen uw geheugen u in de steek begon te laten bleef u nieuwsgierig en oprecht geïnteresseerd in ons. Tot op het laatste hebben wij kleinkinderen ieder jaar trouw een verjaardagskaart gekregen met daarin 10 euro. En ook de achterkleinkinderen vergat u niet. Poeh, wat kan ik daar nog een hoop van leren.

U kon ook echt bezorgd om ons zijn en bijvoorbeeld vragen of het niet te druk was om met kinderen ook nog te werken. En dat terwijl ik twee kinderen heb en u er 10 moest grootbrengen zonder de luxe van een wasmachine of afwasmachine. U hield zo van ons en onze kinderen die we kregen. Al was Janna 20e achterkleinkind, u vond haar net zo leuk en straalde toen u haar voor het eerst op schoot had. Zo snapten we ook wel dat u zoveel kinderen gekregen had, u was dol op kleintjes. En bij elke nieuwe fase van de kleintjes zei u steevast: “Wat een leuke leeftijd hé!” Op het laatst in het hospice vroeg ik me af of het niet te druk voor u was met Janna en Lars mee, maar u genoot er juist van. Zo herinneren we ons ook het laatste

familieweekend. U was aan het stralen. "Ik versta er wel niets meer van, maar ik geniet er wel van" Geweldig!!!

Ook als het met ons eens niet zo goed ging was u er voor ons. U vroeg ernaar en probeerde waar mogelijk vanuit uw eigen wijze levenservaring te helpen. Wanneer ik eens niet goed wist wat ik met mijn leven en de toekomst aanmoest kon je er als een grote moeder voor me zijn en zeggen: ik ben er van overtuigd dat er voor ieder mens een eigen plekje op de wereld is; dus ook voor jou, vertrouw daar maar op. De gesprekken met u over het leven hebben mij destijds enorm geholpen! Zo bent u als onze lieve oma de titel Grootmoeder/grote moeder meer dan waard! U had een groot vertrouwen in het leven. Waarschijnlijk door uw vermogen om u te verbinden. Zowel met het leven als met de geest. Zoals ik las in uw eigen zin op de rouwkaart: Als ik ontwaak ben ik nog met U. Zo voel ik ook nog steeds de verbintenis met u door alles wat u mij gegeven heeft in uw leven. Tenslotte kan geen grens scheiden wat in de geest verenigd wordt behoed! Wij hebben een eeuwige zielsverbintenis.

Namens alle kleinkinderen zijn wij ontzettend trots op u en gezegend dat wij juist u als oma hebben gehad en hopelijk hebben we ook een beetje van uw wonderbaarlijke genen geërfd! Uw kinderen hebben dat in ieder geval. Wij willen bij deze onze enorme bewondering uitspreken dat jullie haar in haar laatste maanden samen zo trouw verzorgd hebben.

Lieve oma, wij hebben van u geleerd en genoten! U bent oprecht ons grote voorbeeld als Groot Moeder!